

Rudolfovské listy

■ ČÍSLO 3/2012 ■ KVĚTEN – ČERVEN ■ NOVINY PRO OBYVATELE RUDOLFOVA A HLINSKA ■

Rozšiřujeme kapacitu MŠ o jednu třídu, ale je to málo!

Jeden z hlavních cílů vedení města pro tento rok je rozšíření kapacity mateřské školy. Dali jsme si za cíl otevřít jednu novou učebnu v místech současné knihovny a muzea a také s tím počítáme. JE TO VŠAK MÁLO! Po zjištění výsledků zápisu, kdy se přihlásilo DEVADESÁT DEVĚT dětí, je vedení školy schopno již po rozšíření přijmout pouze cca čtyřicet pět dětí. Uspokojili bychom možná Rudolfovské děti, ale musíme myslet i na děti z okolních spádových obcí, se kterými máme uzavřenou dohodu o úhradě neinvestičních nákladů, což jsou všechny obce z okolí krom Hůr.

Okamžitě poté, co jsme jakožto zřizovatel obdrželi výsledky zápisu do MŠ, jsme začali zvažovat, jak otevřít ještě druhou novou třídu v MŠ. Možností je mnoho, všechny jsou však krkolomné a hodně náročné. I finanční stránka zde hraje podstatnou roli.

Na rozšíření kapacity jsme podali grant vypsany Jihočeským krajem na částku devět set čtyřicet tisíc. Čekáme na rozhodnutí krajského zastupitelstva o přidělení grantu. A pokud tuto částku získáme, tak by se rozšíření o dvě třídy začalo jevit reálně i po finanční stránce. Projektant v těchto dnech pracuje na variantách, jak otevření druhé učebny provést co nejméně bolestně.

Se začínajícími pracemi nastanou i některá omezení. Knihovnu a muzeum čeká stěhování a tím i omezení provozní doby. Plný provoz v těchto organizacích bude do hornických slavností, tedy do 9. 6. 2012. Poté budou prostory uzavřeny, plný provoz knihovny bude obnoven až během letních prázdnin u muzea bude znovuotevření trvat zřejmě delší dobu. Čtenářům a návštěvníkům

muzea se tímto omlouváme.

Na závěr bych se chtěl vyjádřit k tomu, proč hůreckí nemají uzavřenou s městem Rudolfov dohodu o úhradě neinvestičních nákladů za žáky v ZŠ a děti v MŠ, zatímco jiné obce spádové oblasti bez problémů TU SAMOU dohodu podepsaly.

Pani starostka Hůr si v Hůreckém občasníku svými slovy stěžuje na velmi špatnou informovanost, na nadiktované podmínky, na skutečnost, že nemůžeme garantovat přijetí hůreckých dětí do MŠ. Přijetí dětí se řídí přesnými kritérii, která dle platných zákonů určilo vedení školy. NEMŮŽEME TEDY ŽÁDNÉ OBCI garantovat přijetí ani jednoho dítěte. Paní starostce jsem bezmála půl roku nabízel návštěvu na jejich zastupitelstvu tak, abychom mohli celou problematiku probrat, aby hůreckí zastupitelé měli veškeré informace přesně podány. Výsledek – v den jednání zastupitelstva přišla sms od paní starostky o konání. Bohužel jsem se z důvodu jiného programu již nemohl zúčastnit.

Podobně jsme kvůli stejné dohodě s kolegy z městské rady navštívili i zastupitelstvo v Hlincové Hoře. O zastupitelstvu jsme věděli tři týdny dopředu, díky včasnému pozvání pana starosty. Nabízel jsem podmínky, které zůstaly STEJNÉ, jako celou dobu nabízíme Hůrám. Po tomto jednání k dohodě došlo.

Z výše zmíněného je jasné, že nemáme nepříjemné podmínky pro přijetí dětí. Spíše bych řekl, že problém bude jinde. Výsledkem ovšem je, že pokud přijdou nejen za mnou rodiče z Hůr, že potřebují umístit dítě u nás do předškolního vzdělávání, tak jim budu muset sdělit, že bohužel přednost mají děti z obce s uzavřenou dohodou.

Vít Kavalír, starosta města

MARTIN STÁHALÍK

mistr světa v letecké akrobacii, 4. 6. 1962 – 9. 3. 2001

Rudolfovský rodák, absolvoval zde základní školu, vystudoval gymnázium v Českých Budějovicích. Věnoval se létání, začínal na Hosíně na kluzácích, motorových letounech, poté se věnoval akrobacii. Od roku 1992 pracoval jako letecký instruktor v Moravské Třebové. V roce 1995 získal titul absolutního mistra světa a byl jako jediný Čech nominován mezi 12 nejlepších akrobatů světa.

K jeho nedožitým 50. narozeninám připravuje Společnost přátel Rudolfova **23. června vzpomínkové odpoledne**, kdy po přijetí hostů na radnici, pietním aktu na hřbitově, bude na Farské louce vystoupení leteckých modelářů z Homol a celá vzpomínka vyvrcholí přeletem akrobatických letounů nad Rudolfovem. Snad nám bude přát počasí.

Na Martinovu počest byl na hrázi Královského rybníka vysazen strom a bude zde upraven a zabudován pamětní kámen se jménem.

Za SPR Hana Kuboušková, foto archiv

Pomozte s Pohádkovým lesem 2012

Milí přátelé, děkuji všem pořadatelům, kteří nabídli svou pomoc při přípravě i průběhu Pohádkového lesa v letošním roce. Ubývá nám však náčelníků – pořadatelů, kteří stanoviště pro Pohádkový les připravují. Někteří z nich to dělali již více než 10 let a nyní z různých důvodů nemohou či nechtějí pokračovat. I Pohádkový les potřebuje občas generační výměnu, aby jej v budoucnu nepořádali pouze důchodci. Obrácím se s prosbou zejména na rodiče, kteří se svými dětmi v uplynulých letech Pohádkový les navštěvovali, a moc se jim tam líbilo. Bylo jich tisíce a doufám, že alespoň několik z nich bude ochotných podílet se na přípravě Pohádkového lesa zase pro jiné malé děti. Pouze taková je cesta pro zachování budoucnosti Pohádkového lesa v Rudolfově.

Pořadatel Pohádkového lesa nemusí mít žádné mimořádné schopnosti nebo vzdělání. Nezbytná je pouze ochota udělat nezištně něco pro „cizí“ děti. Jediné, co za to dostanete, je svačina, večerní guláš a uznání a poděkování od většiny účastníků. Pokud Vám tato odměna stačí, bez obav nám napište. Rádi Vám zodpovíme všechny Vaše dotazy a poradíme, jak na to. Ve své odpovědi nám, prosím, uveďte, zda nám pomůžete na některém stanovišti Pohádkového lesa v sobotu 2. června 2012 nebo jste ochotni pomoci s přípravou některého stanoviště před Pohádkovým lesem. Můžete také telefonovat na číslo 724 468 570, které slouží pro Pohádkový les. Pokud v dané chvíli budeme zaneprázdněni a nedovolíte se, určitě Vám brzy zavoláme zpět.

Jiří Fink, Klub českých turistů

Usilujeme, aby městská hromadná doprava jezdila tak, jako dřív

Neustále řeším stížnosti na změny v MHD. Je vidět, že si naši obyvatelé nezvykli a tak různými cestami vyvíjíme tlak na vedení města Českých Budějovic či vedení dopravního podniku. Naposledy jsem napsal dopis na dopravní komisi města Českých Budějovic, který také přikládám. Navíc se ke mně dostala velmi zajímavá čísla, o které bych se s Vámi rád podělil: Linka číslo jedna byla nově rozdělena na tři části. Haklový Dvory – sídliště Máj, Máj – Nádraží, Nádraží – Rudolfovo. Tímto opatřením se ročně najede o sedmdesát tisíc kilometrů navíc a dopravní podnik to stojí ročně o pět milionů korun více! Hlavním argumentem tohoto, pro mě nesystémového rozhodnutí, byla úspora nákladů, což se v žádném případě podle těchto čísel nepotvrzuje. Naštěstí jsou ve strukturách města České Budějovice také lidé, kteří dokážou nastatou situaci analyzovat, naslouchat a přemýšlet, zdali nově zavedený systém není chybným krokem. Pokud by se vše mělo potvrdit, mohli bychom se opět dočkat zprovoznění původní linky tak, aby cestující z Rudolfova dojel pohodlně jedním spojem všude do centra Českých Budějovic, tak jako dřív.

Zmíněný dopis přikládám:

K rukám dopravní komise, zastoupené panem Latajem

Vážení dopravní komise, dovoluji si Vás oslovit jako představitel sousedního města Rudolfova. Naše město a především jeho obyvatelé, hojně využívají MHD. Celá léta (snad od roku 1950) je Rudolfovo s centrem města spojováno pravidelnou linkou. Naposledy celá léta obsluhovala Rudolfovo linka č. 1, která (až na výjimky) jezdila ze sídliště Máj, přes centrum města až k nám. Rozhodnutím vedení Českých Budějovic či rozhodnutím vedení DPMČB byla linka č. 1 v původní podobě zrušena a nahrazena k nám na Rudolfovo linkou č. 18 jedoucí pouze k Nádraží a naopak. Chci tímto vyzvat kompetentní orgány, aby zvážily nově nastolený stav věci. Dle našich informací původní linka č. 1 je de facto rozkouskována a nahrazena třemi jinými linkami. Při jednání s dopravním podnikem byl hlavní důvod nově zřizovaná linka trolejbusu a úsporný faktor, který žádný nevidíme. Já jako starosta města čelím téměř každý den ústním stížnostem na nově navržený systém MHD, ale teprve po znovuotevření viaduktu bude situace ještě paradoxně horší. Zvýší se totiž čekací doba u viaduktu vlivem dopravního zatížení této křižovatky a tím nebude možné přestoupit na plynule navazující spoj u Nádraží. Z našeho dvaceti miliónového městského rozpočtu přispíváme každý rok 1,7 miliónů na MHD a budeme platit i nadále. Komfort MHD se nám nejen nezlepšil, ale tímto nově zavedeným opatřením naopak zhoršil. Prosím veškeré kompetentní orgány, aby nastatou situaci zvážily a pokusily se zjednat nápravu.

Děkuji. S pozdravem Vít Kavalír, starosta

Vážení obyvatelé Hlinska,

protože vím, že zřejmě všichni, kteří četli MF Dnes 15. 3. 2012, byli pobouřeni článkem o nově vybudovaném přechodu u Kapličky v Hlinsku, tak bych rád otiskl můj dopis jako odpověď paní Maurenzové, která mě písemně vyzvala k zodpovědnosti za ten nešťastný článek a dále má několik konkrétních dotazů přímo k Hlinsku, např. nově vznikající betonárka a další problémy v Hlinsku, které z pohledu paní Maurenzové nejsou řešeny.

Vít Kavalír, starosta města

Vážená paní Maurenzová,

jsem rád, že projevujete svůj názor k betonárce. Když však bylo 2. 2. 2012 veřejné slyšení ohledně umístění betonárky do prostoru pod velkoobchod Aspera, kde se všichni obyvatelé (tedy i Hlinska) mohli vyjádřit a podat nesouhlasné stanovisko, tak NIKDO z Hlinska nepřišel.

Protože vedení města na své obyvatele myslí (možná jste přesvědčena o opaku), tak podalo za obyvatele Hlinska nesouhlasné stanovisko. Najali jsme odborníka, který se celou problematikou zabývá a rozumí jí. Ten prošel celou projektovou dokumentací. Podrobně seznámil s projektovým záměrem městskou radu a navrhl koncept nesouhlasného stanoviska. Toto nesouhlasné stanovisko jsem odevzdal na odbor výstavby, který teď posuzuje, zdali je naše stanovisko v souladu se zákonem a snad územní rozhodnutí na povolení stavby betonárky nevydá.

Zmiňujete další prospěšné věci pro Hlinsko, na kterých se nic nedělá. NENÍ TO PRAVDA. V těchto dnech městský úřad zadal výběrové řízení na studii centrálního území okolo kapličky tak, aby v této podobě zmizela výlepková plocha, upravila se zastávka, vyřešil se vjezd k Růžičkům atd. S pořízenou studií bude veřejnost seznámena a bude se k ní moci vyjádřit.

Máme podepsanou dohodu o přidělení dotace na rekonstrukci stávajícího chodníku s tím, že by se z těchto prostředků mohla opravit asi třetina potřebného rozsahu. Kauza „Krčák“ se také snad vyvíjí, aby se dal tento nebezpečný úsek zavřít.

Teď bych velmi rád reagoval na článek MF DNES, který přikládáte. NIKDY jsem se do ŽÁDNÝCH novin nevyjadřoval, že jsme vybudovali chodník u kapličky v Hlinsku. Před časem mě oslovila redaktorka MF DNES Lucie Kándlová, abych jí sdělil, co vše jsme v Rudolfově a Hlinsku od začátku volebního období vybudovali a co chystáme. Vznikl z toho tento článek, který mi zmíněná redaktorka nedala před vytištěním k autorizaci. Výsledkem je, že v MF DNES vyšel nepravdivý článek, který Vás pobouřil, ale já za něj ODMÍTÁM nést jakoukoli zodpovědnost.

Závěrem bych chtěl ZDŮRAZNIT, že zde nejsem ve funkci starosty proto, abych si z někoho dělal legraci. Problematiku Hlinska znám, jak správně píšete, i z minulého volebního období a problematiku Hlinska řešíme.

Děkuji za Váš dopis. S pozdravem Vít Kavalír

Velikonoční výstava

Dne 2. 4. – 3. 4. 2012 se konala velikonoční výstava, na které prezentovaly děti ze školní družiny své výrobky. Dětské fantazii se meze nekladly, celá výstava hýřila pestrými barvami a nápady. Kromě tradičních výrobků jako jsou pomlázky, zajičci či kraslice, upoutaly pozornost šperky z korálků a drátků. Líbila se i keramika.

Školní družina ZŠ Rudolfovo

Vážený pane starosto, Vážená paní starostko,

obracíme se na Vás se žádostí o informování občanů na webových stránkách obce, popřípadě rozhlasem, o nekontrolovatelném napouštění bazénů.

A to z důvodu zakalení vody a snížení tlaku v potrubí, v některých případech dojde i k přerušení dodávky vody, dle místních zdrojů. Dále dochází ke zkráceným informacím ohledně ztrát na vodovodní síti, kdy vyjíždějí pracovníci ČEVAK hledat poruchu a zbytečně stoupají náklady na provoz. Stačí, když majitelé nemovitostí nahlásí na dispečink (800120112 – bezplatná linka) napouštění bazénů. Moc děkuji za Vaši ochotu a spolupráci.

S pozdravem

Jan Švejkar

vedoucí PS Budějovice

Třídění elektroodpadu

Díky zodpovědným občanům ušetřilo město Rudolfovo životnímu prostředí řadu surovin. Loni občané odevzdali k recyklaci 258 televizí a 105 monitorů. Naše město už několik let poskytuje občanům možnost třídění vysloužilých spotřebičů – mimo jiné televize a monitory. Nyní můžeme přesně vyčíslit, kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin a vody jsme díky tomu ušetřili životnímu prostředí, stejně jako o kolik jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu. Informace nám poskytla analýza neziskové společnosti ASEKOL, která pro nás zajišťuje sběr a recyklaci občanů tříděných elektrozařízení.

Zpětný odběr a recyklace jedné televize uspoří tolik energie, kolik spotřebuje žárovka za čtyři měsíce nepřetržitého svícení, spotřebu ropy osobního automobilu za 22 km jízdy nebo zabrání vzniku odpadní vody z deseti sprchování. Tato zjištění přinesla analýza dopadu sběru a recyklace televizí a monitorů na životní prostředí, jejíž zpracování iniciovala společnost ASEKOL. Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení je pro životní prostředí přínosný.

Studie posoudila systém zpětného odběru televizorů a počítačových monitorů. Hodnotila jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu nebo k jejich konečnému zneškodnění. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie byly prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu.

Přestože studie byla zaměřena pouze na televize a monitory, přínos pro životní prostředí představuje recyklace všech ostatních druhů starých spotřebičů. Díky si tedy zaslouží všichni, kteří elektroodpad nevyhazují do popelnice nebo dokonce do přírody, ale nosí jej do sběrného dvora.

Vít Kavalír, starosta města

Přehled domácích fotbalových zápasů SK Rudolfovo

Muži A			
So	26. 5. 2012	17:00	Vodňany
So	9. 6. 2012	17:00	Sezimovo Ústí
Muži B			
Ne	27. 5. 2012	17:00	Nové Hradky
Ne	10. 6. 2012	17:00	Olešnice
Dorost			
So	19. 5. 2012	10:00	Vodňany
Ne	3. 6. 2012	10:00	Milevsko
Ne	10. 6. 2012	10:00	Prachatice
Žáci			
Ne	13. 5. 2012	10:00	Dřetěň
Ne	27. 5. 2012	10:00	Netolice
Ne	17. 6. 2012	10:00	Hrdějovice
Starší příprava			
St	16. 5. 2012	17:00	Hrdějovice
St	23. 5. 2012	17:00	Kamenný Újezd
St	6. 6. 2012	16:00	SKP Č. Budějovice
Mladší příprava			
Čt	24. 5. 2012	17:00	Lednice
Čt	7. 6. 2012	17:00	Lišov

Mladý zdravotník a Mladý záchranář

Ve čtvrtek 3. května proběhly na výstavišti v Českých Budějovicích souběžně dvě soutěže: Okresní kolo Mladých zdravotníků a hasičská soutěž Mladý záchranář – Dokaž, že umíš. Děti na jednotlivých stanovištích předvedly své znalosti a dovednosti při praktických ukázkách poskytování první pomoci, znalosti hasičských přístrojů a jejich užití, musely si poradit při navozených mimořádných situacích, např. zabalit evakuační zavazadlo nebo jak se chránit v zamořeném území, pracovat se džberovkou. Pětičlenné družstvo naší Základní školy Rudolfovo ve složení: T. Janurová, K. Šimková, A. Beňová, J. Bouška a Š. Petr obsadilo jak ve zdravotní tak i v hasičské soutěži 2. místa. Při práci se džberovkou dvojice Bouška – Šlemendová, měla nejlepší čas ze všech soutěžících 1. stupně. Blahopřejeme.

Zprávy od vysoké sítě v SK Hlincovka

Blíží se další konec volejbalové sezóny. Je proto vhodné se na její průběh krátce podívat měřítkem výsledků. Soutěž žen družstva „A“ byla neočekávaně zakončena v baráži naším postupem do 2. ligy ČVS. Družstvo „B“ žen stále vede krajský přebor (KP2). A je předpoklad postupu do baráže o KP1. Starší dorostenky (juniorky) se neúspěšně pokusily o postup do extraligy. Rovněž mladší dorostenky (kadetky) neúspěšně bojovaly o extraligu, kde šance na postup byla nepoměrně větší. Obě družstva tak zůstávají v 1. lize ČVS.

Družstvo „A“ starších žákyň vyhrálo krajský přebor, ale do závěrečných bojů na Mistrovství ČR nepostoupilo. V semifinále o tom při rovnosti bodů rozhodl horší poměr setů. V další soutěži Český pohár však prokázalo, že naše žákyňe stále patří mezi to lepší, co má tato kategorie v republice, když se umístilo na 17. příčce poháru.

Nadějně můžeme pohlížet na výsledky mladších žákyň a přípravky. Mladší žákyňe vyhrály krajský přebor a postoupily na Mistrovství ČR do Brna (11. 5. – 12. 5.). Hráčky družstev přípravky ve všech kategoriích barevného volejbalu a trojic obsadily první a čelní místa. Více informací je možné získat na www.skhlincovka.cz v roletce „Výsledky“.

Po ukončení mistrovských soutěží, v samotném závěru volejbalové sezóny, se zúčastníme ještě řady turnajů. Jako například v Kralupech, Praze, Říčanech, Dřevěnicích a v minivolejbale, barevné republiky.

Pro trenéry ovšem sezóna nekončí. Je nutné detailně připravit pro nejmenší dětský tábor ve sportovním areálu na Hlincovce a zabezpečit soustředění oddílu v Horní Stropnici na sezónu nastávající.

Jan Havelka

DEN ZEMĚ 2012

„Nechme se vést přírodou...“

Již tradicí se v ZŠ a MŠ Rudolfov stal projekt environmentální výchovy pro 2. stupeň „Den Země“.

Při vymýšlení podtitulu jsem se letos aktuálně nechala inspirovat Cicerovým citátem „Necháme-li se vést přírodou, rozhodně nemůžeme chybovat.“ (Cicero = jeden z mála politiků, kterým se dá i po letech věřit!)

Na základě předpovědi počasí jsme vybrali termín 2. května, což po „čarodějnicích“ a kombinovaném dni „práce a polibek (jak u koho)“ sklídilo u žáků pozitivní ohlas. Po krátkém úklidu v okolí školy (třídy 7. A a 7. B) a zhlédnutí DVD na téma „Třídění odpadů v domácnosti“ (třídy 6. A a 6. B), jsme po družstvech vyrazili do terénu.

Počasí opravdu vyšlo a organizace klapala vzorně jako v minulých letech. Na deseti stanovištích po trase „ZŠ – Mrhal – SK Hlincovka“ zadávali devátáci soutěžní úkoly (první jsem připravila vědomostní přírodopisný, druhý praktický na téma třídění odpadů a třetí byl v režii samotných devátáků). Družstva pracovala formou skupinové práce nebo soutěžil žák – dobrovolník. Snažili se a bavili všichni.

Po příchodu na „Hlincovku“ (děkujeme Honzovi Havelkovi za sponzorský dar = pronájem sportovního areálu zdarma!) se pak žáci mohli občerstvit, zúčastnit se míčových her nebo jen tak relaxovat v přírodním prostředí.

Na závěr akce pan ředitel Mühlstein vyhodnotil soutěž podle počtu získaných bodů na stanovištích. Tři nejúspěšnější družstva (první 7. B, druhé 8. r., třetí 6. A) získala drobné ceny zakoupené z příspěvku SRPDŠ. Pochvalu a sladkou odměnu si pak odnesli všichni, kteří se projektu aktivně zúčastnili. Přejí všem krásné dny v jarní přírodě!

Mgr. Jana Vašková

Ze Společnosti přátel Rudolfova

Ve dnech 20. – 22. dubna jsme se tradičně sešli se svými hornickými kamarády v Chomutově na 16. ročníku setkání hornických měst České republiky na tzv. Chomutovském kružení. Bohatý oficiální, kulturní a společenský program, poznání nového města a jeho okolí, to vše bylo opravdu zajímavé. Rudolfovská delegace byla opravdu početná, v čele s panem starostou Vítem Kavalírem, doplněné i malými hornickými nástupci, tedy dětmi. Paní Hanka Kuboušková převzala jako jedna z pěti žen v České republice od zástupce ministerstva hospodářství a výstavby Slovenské republiky „Čestný odznak ministra za zachování tradic“. V neděli při cestě domů jsme byli pozváni na prohlídku šachty v Jáchymově, kdy jsem sfárali 500 metrů pod zem a vyslechli poutavou přednášku o historii a současnosti tohoto místa. Dnes se zde už uran netěží, ale čerpá se zde radonová voda pro jáchymovské lázně.

Za SPR Hanka Kuboušková, foto archiv

Rej čarodějnic

Kdybyste v pondělí 30. 4. 2012 navštívili naši družinu, připadali byste si jako ve strašidelné pohádce! Po chodbách rejdlily čarodějnice a ježibaby, kouzelníci a čarodějové. Před školou na ně čekaly „opravdické“ čarodějnice, které pro ně připravily hravé odpoledne. Malé čarodějnice i malí čarodějové tak mohli porovnat své síly v hodu na cíl, hledání pokladů či závod ve skákání v pytlicích. Na závěr nemohla chybět ani volba čarodějnické miss. Čarodějnou porotu nejvíce oslovila teprve sto padesátiletá Tereška Zachová. Veliký dík patří ukrutným čarodějnicím s dobráckými očima, které se slétly, aby potěšily pár dětských dušiček. Děkujeme!!!

Školní družina

HORNICKÉ SLAVNOSTI 8. - 9. 6. 2012

Pátek 8. 6. 2012

20. 00 Divadelní představení pro malé i velké
„Příběhy Petra Voka aneb Movie star 16. století žije!“
Divadelní klub Českokrumlovská scéna

Sobota 9. 6. 2012

9. 00 – 9. 30 Historická hudba Dei Gratia
9. 30 – 10. 30 Zahájení slavností – tanec permoníků
„Přivítání císaře“
10. 30 – 11. 15 Průvod městem
11. 15 – 11. 45 Ballare – renesanční tance
11. 45 – 12. 15 Fedrfechtýři – „Chyťte ho“
12. 15 – 13. 00 Sokolník Falker – ukázka dravců
13. 00 – 13. 30 DS Bouček – „Franci v lazebně“
13. 30 – 14. 00 Historická hudba Dei Gratia
14. 00 – 14. 30 Ballare – novodobé tance
14. 30 – 15. 15 Divadélko Máma a táta – „Tři Mušketíři“
15. 15 – 15. 45 Fedrfechtýři – „Žoldnéřský mustrunk“
15. 45 – 16. 15 Palouček a Lučina – folklórní soubory Úsilné
16. 30 – 18. 00 Harmonikářské duo
16. 30 – 17. 00 Rozmarýn – ženský pěvecký sbor (kostel sv. Víta)
17. 00 – 18. 00 Třeboňští pištci (kostel sv. Víta)
19. 00 – 24. 00 Bryčka
21. 30 – 22. 00 Orientální tance školy Samyah
22. 00 Ohňostroj

Doprovodné akce 9. 6. 2012

9. 00 – 18. 00 řemeslný trh, lazebná, rýžování zlata, výstava dravého ptactva, bojový koutek pro děti, praková střelnice, bludiště pro děti
14. 00 – 15. 30 hornické hry pro děti, zahrada ZŠ (20Kč)
10. 00 – 18.00 „Čajíčky a letničky“, zahrada Slunečnice (30Kč)
10. 30 – 15. 30 ochutnávka slivovice, prohlídka palímy
14. 00 – 17. 00 výstava v ZŠ, výtvarné práce dětí

Naším hasičům začala soutěžní sezóna

Dne 8. 5. 2012 Sbor dobrovolných hasičů Rudolfov uspořádal na fotbalovém hřišti SK Rudolfov již 33. ročník soutěže v požárním sportu s názvem „O pohár města Rudolfova“. Tato soutěž je zařazena do Velké ceny okresu, které se naše družstva zúčastňují již po mnoho let. Celkem k nám přijelo zkusit svou připravenost 28 družstev, z toho 17 družstev mužů a 11 družstev žen. V celkovém pořadí se naše ženy umístily na krásném pátém místě a naši muži na místě třetím. Po ukončení útoků žen nám předvedli naši nejmenší hasiči z Rudolfova, co se již naučili pod vedením paní Česákové a slečny Kloudové. Přes drobné problémy s časomírou proběhl tento ročník i díky krásnému počasí, velkému zájmu diváků a soutěžících velmi dobře. Velké poděkování patří SK Rudolfov za perfektní přípravu a zapůjčení celého sportovního areálu ke konání hasičské soutěže. Zároveň děkujeme všem našim sponzorům, protože bez jejich pomoci nelze provozovat hasičský sport na takové úrovni, jako se nám to daří dodnes.

Velitel SDH Martin Pflieger

Potěšení seniorů z domova s pečovatelskou službou

Dne 21. 3. 2012 děti z MŠ Rudolfov přišly potěšit naše seniory. Předškoláci pod vedením paní učitelky Ocelákové a paní učitelky Koutníkové předvedly pásmo básní, písní a hádanek. Senioři měli za úkol podle obrázků poznávat lidové písně, které si s dětmi zazpívali. Na závěr děti předaly květiny, které samy vyráběly. Za odměnu děti obdržely od babiček a dědečků sladkosti.

Koutníková Jana

Rudolfovské sokolky finišují

V roce, kdy si připomínáme 150 let od založení Sokola, se jeho členky z TJ Sokol Rudolfov připravují na XV. všesokolský slet, kterým oslavy výročí vyvrcholí. Čtyři naše sokolky již v loňském roce nacvičily skladbu Kontrasty, s níž vystupovaly ve švýcarském Lausanne a letos ji také předvedou na jubilejním sletu v Praze. Devatenáct z nás nacvičuje skladbu Česká suita na hudbu Antonína Dvořáka pod vedením naší cvičitelky Marie Růžičkové. Se skladbou jsme se již popraly, teď už jen pilujeme, abychom mohly co nejlépe zacvičit na sletu v Českých Budějovicích

9. června, poté v Kladně 10. června a cvičení završíme společně s Jihočeskou župou začátkem července na XV. sletu v Praze. Přejí nám všem rudolfovským sokolkám, ale i všem ostatním cvičencům hodně krásných zážitků a pochopitelně i divákům, kteří se tohoto XV. sletu v Praze zúčastní.

Chrtová Jindřiška

Myšlenky na M - k čemu je nám muzeum?

Muzeum není jen výkladní skříň, ale především identita – fundament. Zrcadlo kamenného řádu a kořeny ve vlastní zemi. A také dějinná stopa, ze které se dají číst opakující se chyby. Kotva, která poskytuje komunitě jistotu v chaotické a rychlé době, plné zmatků a falešných ideálů. Učebnice, která umožňuje hledání a bádání, ne výstava na jedno použití. Muzeum má být tvůrčím dílem, podobně jako obraz nebo socha, které útočí na naše emoční vnímání. Pokud obsahuje jen předměty bez jednotící myšlenky a smyslu, stává se řízenou skládkou, hromadou starých krámů, která tíží. Muzeum je tu zkrátka proto, abychom věděli, odkud jsme a kam jdeme.

Když se Češi cítili národně slabí a ohrožení, semkli se kolem myšlenky na Národní divadlo. To srovnání úplně nesedí, ale bylo by fajn, kdyby rudolfovští měli své muzeum, aby se nemuseli cítit ve stotisícové bobtnající aglomeraci ztracení a ohrožení, ale třeba hrdí a silní.

Muzeum v Rudolfově vzniklo v roce 1996 soukromou iniciativou, sedm let po známé naučné stezce. Politicky to však nebylo chtěné dítě. Tyto myšlenky a témata nikoho nezajímaly, devadesátá léta – to byly přeci jen jiné starosti. Vlna vzniku obecních a malých muzeí měla teprve přijít, také přišla a trvá dodnes, kdy se každá obec snaží zviditelnit vším možným. Bohužel někdy na úkor kvality.

Od počátku visela ve vzduchu otázka budoucí existence jako privátní sbírky nebo začínajícího obecního muzea. Protože trvanlivost soukromé sbírky po odchodu majitele bývá značně nejistá a iniciátor tihnul k myšlenkám pospolitosti a patriotismu na věky věků, nebylo o čem diskutovat. Muzeum bylo však také svého času chápáno jako konkurenční politický nástroj a to bylo pro něj nejhorší. Naštěstí převažovala snaha ho rozvíjet. A tak zatímco na začátku dominovaly exponáty v privátním vlastnictví, dnes je tomu naopak, převažují exponáty v majetku města pořízené či renovované za městské či dotační prostředky. Muzeum by tak právem mohlo být označeno za městské, zatímco dosud je hornické. Šťastná se také ukázala pro počáteční rozjezd společná existence a prostora s knihovnou. To co bývá na začátku výhodné, se však musí ve prospěch dalšího rozvoje včas opustit, aby se nestalo koulí na noze. A to se v Rudolfově nepodařilo, takže muzeum nemá ani po 16 letech zřizovací listinu, natož statut či subjektivitu. A to je také červená nit vinoucí se historií této skromné instituce. Když už tu je, co si s ní počít, aby to bylo dobře. V chudé obci, která pociťuje větší potřebu mít spravené ulice a vydlážděné chodníky, funkční kanalizaci, odpadové hospodářství a hromadnou dopravu, jinak záležitosti jistě důležité povahy-existenční, nikoli však nadčasové.

Stěhování muzea nelze také vnímat jako záležitost apriori špatnou. Naopak, mohou se tím otevřít i nové cesty a možnosti. Proto jsem rád, že jsme se s panem starostou Vítem Kavalírem dohodli, že muzeum v Rudolfově v každém případě zůstane i nadále, že jej bude tvořit přinejmenším fundament – stálá expozice Rudolf II. a jeho Rudolfov a že budeme pokračovat v hledání jeho smysluplné subjektivity a důstojných prostor.

Rudolfovské muzeum (jeho původní expozice) tedy po dvanácti letech končí (otevřena 29. června 1996). Naposledy ho můžete vidět 9. června o Hornických slavnostech mezi 13. a 17. hodinou. Pak ho čeká důkladná inventura a rychlé stěhování do náhradních prostor a zcela nová instalace. Přestože bude nový prostor menší a část exponátů půjde do depozitu, těžko odhadnout, jak dlouho bude instalace trvat. Současné expozice vznikaly za jiných podmínek a bylo na to daleko více času. A jak už bylo uvedeno, exponáty naskládáné na stole nemá smysl vydávat za muzeum. Přesto věřím, že nová byť provizorní expozice bude stejně sdílná, atraktivní, originální a snad i o něco lepší než byla ta původní.

Vratislav Klabouch

Příště o zajímavých exponátech.

Poznej svoji rodnou hroudu

V lese nad Větrníkem na vrchu Vávra se nachází raně středověké mohylové pohřebiště slovanského původu. Prvním, kdo pečlivěji v roce 1890 prokopával mohyly, kterých se zde nachází přes 80, a určil jejich slovanské stáří, byl Adolf Lindner, vysloužilý hejtman rakousko – uherské armády. O výzkum pohřebiště se kromě dalších českých badatelů zasloužil i František Miroslav Čapek, který jako učitel lišovské školy vodil k mohylám často po vyučování své žáky a dokázal je svým vyprávěním nadchnout pro historii.

Za krásného předvelikonočního počasí jsme se v úterý 3. dubna 2012 vydali se skupinou zájemců o historii na vycházku k tomuto pohřebišti. Zde na nás čekal PhDr. Daniel Kovář, který s námi již loni absolvoval výšlap k zaniklé vesnici Příhořany. Působí jako ředitel Okresního archivu v Českých Budějovicích a historie Lišova a okolí se mu stala koníčkem. Opět nás velice poutavě seznámil s mohylovým pohřebištem a jeho historií. Ukázal nám i místo, kde se pravděpodobně nacházely vesnice, z nichž se sem pohřbívalo. Pozůstatky jedné z vesnic objevil dokonce on sám při jedné ze svých četných výprav do okolních lesů. Danielu Kovářovi patří obrovský dík za trpělivost při zodpovídání dotazů účastníků vycházky, které nebraly konce, a hlavně za to, že si našel čas na tuto akci. Velikou odměnou mu byly spokojené a jarním sluníčkem rozžávené tváře turistů, kterým není historie našeho okolí lhostejná, a na vycházce měli možnost se dozvědět spoustu nových informací. Na zpáteční cestě jsme se zašli občerstvit do příjemné kavárničky v Domově Libnič. Obsluhují zde sami klienti Domova Libnič, kterým jsme návštěvu jejich kavárničky slíbili, a kteří měli obrovskou radost, že nám chutnají koláčky jejich vlastní výroby tak, že po našem odchodu zde nezůstal ani jeden. Věřím, že se všichni účastníci vrátili plni krásných zážitků a načerpané energie z jarního sluníčka probouzející se přírody.

Jana Mašková, Městská knihovna

Tato publikace je chráněna autorským právem. Jan. 15

NOC KOSTELŮ 1.6.2012 na Rudolfově

Společný program Římskokatolické farnosti a Sboru smíření Církve československé husitské

Noc kostelů na Rudolfově bude probíhat ve dvou rudolfovských objektech - ve Sboru smíření a v Kostele sv. Víta a to od sedmi hodin večer do půlnoci.

Sbor smíření	19:00 - 19:50	- vernisáž výstavy "Lidice - memento pro nás i pro naše děti"
Kostel sv. Víta	20:00 - 21:15	- Teatr Vlt. Martika - Labyrint srdce
Sbor smíření	21:15 - 21:55	- pohotování, beseda,
Kostel sv. Víta	21:15-21:55	- prohlídka kostela
Sbor smíření	22:00 - 23:00	- Trio Budějovice, Martika Třetník (Jelvík), Leska Třetník (Kokomádě) a Martin Třetník (Kokomádě)

Program:

- J. Haydn - koncert C dur pro violoncello - 1. věta Allegro moderato
- B. Ernst - Z domovní - dvě duety pro housle a klavír
- J. Suk - Trio G. 1 op. 2 - 2. věta Andante
- J. Brahms - Trio H Dur op. 8 - 1. věta Allegro con brio

Kostel sv. Víta 23:00 - 00:00 - Modlitba Tazka s osobními prosbami a s prosbami za město a jeho obyvatele.

ZŠ A MŠ RUDOLFOV MÁ VOLEJBALOVÝ BRONZ V KRAJI

Třetí místo v krajském finále volejbalistek základních škol 8. a 9. ročníků (a odpovídajících ročníků gymnázií) vybojovaly žákyně naší školy!

Možná to už vzhledem k propojení s SK Hlincovka považujeme za samozřejmost, ale ve školní soutěži se v jednom družstvu sejdou „volejbalistky“ i „nevolejbalistky“, a z vlastní dřívější závodní zkušenosti mohou potvrdit, že to není nic jednoduchého.

V okresním kole 26. 3. 2012 to nebyl takový problém. Konkurencí nám byla jen ZŠ O. Nedbala, kterou jsme v rozhodujícím zápase porazily, a tím v okrese zvítězily! Pochvalu si za snahu a výkony zaslouží hráčky: V. Votrubová (kapitánka), T. Korandová, K. Slabová, K. Michalová, V. Gregorová, D. Šrámková a S. Bradnová.

V krajském finále 11. 4. pak naši školu reprezentovaly: K. Mlčochová (kapitánka – hrdinně poprvé od zranění otestovala novou ortézu), T. Korandová, K. Slabová, K. Michalová, V. Gregorová a narychlo povoláná A. Vojáčková za nemocnou V. Votrubovou. Tady už každé družstvo mělo většinu nebo všechny závodní hráčky, výkony byly velmi vyrovnané a záleželo na každém bodu. Po počátečním rozpačitém výkonu, kdy byla ve vzduchu cítit věta „Zabalíme to a jedeme domů!“, se děvčata podařilo motivovat, dostat do bojovné nálady a hlavně v týmu „vytvořit společnou řeč“. Dřina se vyplatila a odměnou nám bylo již v úvodu zmiňované pěkné 3. místo, když lepší byly jen „volejbalové oddíly“ ZŠ Oskara Nedbala a ZŠ Český Krumlov.

A protože se z tohoto typu soutěže odjíždí pouze s diplomem, medaile jsem zakoupila z příspěvku SRPDŠ a děvčatům je spolu s gratulací za úspěšnou reprezentaci školy předal druhý den pan ředitel Mühlstein.

Zároveň se tímto článkem, ač nerada, loučím s nadějnými volejbalistkami „deváťáčkami“ a věřím, že si o nich v budoucnu někdy přečtu v novinách na sportovní stránce (i kdyby to měl být jen okresní přebor)!

Mgr. Jana Vašková

Volejbal a škola

Volejbal je hra chytrých lidí, říkává se občas mezi příznivci hry pod vysokou sítí. Pod toto rčení se rád podepíši, i když vím, že ne všichni to tak cítí. Má tedy vzdělání přímou úměru s herní kvalitou hráčky? Jinými slovy, pomůže hráčce trénování volejbalu ve škole a vzdělávání?

Ve vrcholovém sportu se setkáváme někdy s hráči, jejichž myšlenková výbava je, kulatně řečeno, omezená. Přesto se ve sportu dokážou prosadit a jejich sportovní výkonnost je ohromující. Tato teze tedy svádí k tomu, abychom vliv výuky volejbalu podceňovali a studijní výsledky nebrali v potaz. Myslím si, že je to však špatný závěr, protože trenéři dělají pro školu a učitele spoustu důležité práce, která není na první pohled vidět a neprojevuje se ve školním známkování.

V čem tedy volejbal pomáhá škole a proč bychom měli dbát na to, aby naše světenky tréninkový proces nešidily? **Za první** – smysl pro povinnost. Dodržování volejbalového tréninkového procesu usnadňuje, jako jiná doplňková forma, zvyknout si na školní povinnosti. Pro mnohé ne příjemné, ale jasně dané a stanovené. Pokud by trenéři byli benevolentní a rozvolnili by dětem tréninkovou povinnost, mohou si být jisti, že tím děti překonaly další zábranu před řízením povinností přímo souvisejících se školou jako takovou. **Za druhé** – smysl pro soustavnou a systematickou práci. Vývoj mladé volejbalistky, stejně jako vzdělávací proces, je podmíněn dlouhodobou systematickou prací, kdy jeden krok navazuje na ten další a zvládnutí těžších prvků je podmíněno dokonalým zvládnutím prvků základních. Vedení k systematické dlouhodobé a pokud možno i dobře odvedené práci, které děti vstřebávají od počátků tréninkového procesu, je ohromnou pomocnou silou pro školní docházku. Systematickou práci, prakticky totožnou, která probíhá jako nedílná součást školní výchovy. **Za třetí** – život v kolektivu a přijetí role ve společnosti. Každý člen kolektivu hraje v jeho vnitřním životě určitou roli. Tato role vyplývá, jak z jeho charakterových vlastností, tak ze schopností, kterými disponuje. Může se tedy stát, že ten, kdo je ve škole za „otloukánka“ a stojí spíše stranou, má ve volejbalovém kolektivu výsadní postavení díky svým herním schopnostem. Tím, že jedinec hraje více rolí v různých kolektivech je empatictější k pocitům a chování druhých lidí. Dokáže se vcítit například do role svého spoluhráče, spolužáka, ale i trenéra a učitele. **Za čtvrté** – bojovnost, nevzdávat se, jít za svými cíle. V zápasech učíme holky bojovat, vydat ze sebe něco navíc, než si myslily, že umí. To se promítá do překonávání překážek školského vzdělávacího procesu. Ověřeným důkazem tohoto tvrzení je to, že jestliže hráčka ukončí volejbalovou činnost, následuje i známkový propad ve škole. **Za páté** – vnitřní kázeň. My i škola vedeme hráčku k této kázni, chápeme to dokonce za hlavní výchovný úkol. A víme, že vnitřní kázeň nevybudujeme rigidními zákazy, ale jinými postupy. Je to věc hodnotové orientace. Rozhodně to není jednoduché, jde o formování osobnosti, ne plastelíny. Myslím, že by čtenář měl shledat výše uvedené důvody, ve vztahu volejbal a škola, jako závažné, a sám si tím odpovědět na úvodní polemické otázky. Za moji osobu mohu říci, ano, sportovní trénink, v našem případě volejbalový, pomáhá zvládnout školní povinnosti. A na konec mi dovolu citovat myšlenku Sokrata starou více jak dva a půl tisíce let: „Naše mládež miluje přepych. Nemá správné chování. Neuznává autority a nemá úctu před stáří. Děti odmítají rodičům, srkají při jídle a tyranizují své učitele“.

Jan Havelka

Noc s Andersenem

Stalo se už tradicí, že poslední březnovou páteční noc patří rudolfovská knihovna dětem. Nejinak tomu bylo i 30. 3. 2012, kdy se pro ně již pošesté otevřely brány do kouzelného světa knih, a děti tak mohly opět prožít jednu Noc s Andersenem. V 18 hodin to všechno vypuklo, před knihovnu se nahrnuly davy zvědavých školáčků s rodiči a byli jim představeni členové Společnosti přátel Rudolfova, kteří pro jejich radost připravili program pro tento nevšední večer. Pak už jen honem honem pusť rodičům, papa zítra a vzhůru do víru dobrodružství.

S sebou měly děti své oblíbené knížky, ze kterých pak předčítaly samotnému panu Andersenovi, který jim to na oplátku vracel vyprávěním svých příběhů. Mlynářský krajánek, děvečka a mládenec jim zazpívali několik lidových písniček, krajánek povyprávěl historky ze svých cest a spolu s žabí princeznou a vodníkem zahrál také divadlo. Pro děti pak byly připraveny různé hry od kreslení, lepení, stavění až po hádání hádanek, při kterých se dostatečně vyřádily. Ale neodpočíváme, jedeme dál. Po rychlé občerstvovací pauze, kdy děti doplnily potřebnou energii, jsme se po setmění vydali na tajemnou cestu kolem starého mlýna ke Královskému rybníku, a tam už na děti čekaly pohádkové bytosti, které jim vyprávěly staré rudolfovské pověsti o permonicích.

Po návratu zpátky čekal na malé dobrodruhy ještě poslední úkol, a to překonat ve tmě opičí dráhu k zasloužené odměně. To byla už opravdu poslední tečka za večerem, sotva totiž unavení zalezli do spacáků, bylo slyšet jen spokojené oddychování, určitě se jim zdálo o právě prožitém dobrodružství.

Jana Malšovská

POZNÁVÁME ZVÍŘATA

26. 4. k nám zavítala zvířátka ze Zoo Dvorec u Borovan – je to jedna z mála menších soukromých, ale i nejkrásnějších Zoo u nás v Jižních Čechách. Specializuje se na chov exotických zvířat (kočkovité šelmy, primáti, plazi, afričtí a asijské kopytníci, ostatní).. K nám zavítali s jedinečnou ukázkou exotického ptactva – velcí papoušci rodu ARA. Děti se dozvěděly o papoušcích vyčerpávající informace a zjistily, že chovat doma takového zvířecího mazlíčka není nic jednoduchého.

Rekordní školní kolo „Rybářské olympiády“

Rekordy letos padaly při pořádání již 4. ročníku školního kola „Rybářské olympiády“ v ZŠ a MŠ Rudolfov.

Ve znalostech z rybářství soutěžilo v úterý 17. 4. 2012 zatím nejvíce žáků 6. až 8. tříd v „historii“ – 25. Z toho byl největší počet těch nejmladších (12), kteří se o rybářích budou učit v přírodopisu až za rok. A do třetice – vítězem se stal „šesták“ s u nás rekordním počtem bodů.

Organizátoři, tj. Střední rybářská škola Vodňany, již tradičně připravili soutěžní úkoly, které žáci plnili písemnou formou v časovém limitu 1,5 hodiny. Základní témata byla tato:

- čeledi našich ryb – „poznávačka“ podle siluet
- všeobecné znalosti o rybách
- vodní hmyz – dospělci a larvy
- sportovní rybolov – „jak to chodí u vody“

Stejně jako v předchozích letech mohli žáci, kteří se účastní volitelného předmětu „Semínář z přírodopisu“, využít jedné dvouhodinovy k přípravě.

Maximální dosažený zisk mohl být 100 bodů. Na medailových pozicích (a tentokrát doslovně – kromě Jyských rybníků a Žitavky) získali nejlepší řešitelé „rybářské medaile“ se umístili:

1.	Chrušák	Pavel	6. A	78,5 b.
2.	Schmidtschläger	David	7. B	66,5 b.
3.	Mysliveček	Ondřej	8.	61,5 b.

Gratulujeme! A ze SŘS Vodňany už přišly také souhrnné výsledky – soutěže se zúčastnilo 526 žáků z 60 škol. Bodový zisk vynesl našeho vítěze (skvěle reprezentuje rodinnou firmu – neplácně reklama ☺) na pěkné 64. místo.

Tak nejen všem rybářům v nové sezoně hezké chvíle u vody!

Mgr. Jana Vašková

PS: Víte, kolik rybářů je potřeba na výměnu žárovky? Jeden, ale bude sedět pod lampou a čekat, až žárovka zabere a zašroubuje se sama ű.

SK Rudolfov, odbor Česká asociace sportu pro všechny

Náš odbor České asociace sportu pro všechny uspořádal v úterý dne 17. 4. 2012 od 17,00 hod. v hale Rudolfov soutěž dětí v gymnastice. Soutěže se zúčastnilo 24 dětí z TJ Rudolfova, z MŠ Srubec Horní ulice a z MŠ Srubec Na Chalupy.

Děti soutěžily v přeskoce bedny nadél, na lavičce a v prostných. Byly rozděleny do věkových kategorií na dívky a chlapce.

Naše děti z Rudolfova se umístily takto:

Dívky rok narození 2004 Kotásková Lucie na prvním místě, dívky rok narození 2005 Šnejdová Ludmila na 2. místě, dívky rok narození 2006 Vopalecká Lenka na 2. místě a Becksed Klára na 7. místě. Chlapci neměli konkurenty, proto se ve věkových kategoriích umístili na prvních místech. Byli to Hlubocký Matyáš, Štekl Václav, Hodonský Ondra, Šimek Martin a Becksed Lukas.

Děti obdržely diplomy, medaile a fidorku. Poděkování patří dětem za účast, za snahu, kterou na soutěži prokázaly, poděkování patří také rodičům, kteří přišli děti podpořit, rozhodčím, počtářům a vedoucím družstev. Musím také pochválit družstvo 13 dětí, které nesoutěžilo a cvičilo na stejném nářadí jako soutěžící. Tyto děti předvedly rodičům, co se v našem oddílu naučily. Za jejich snahu byly také odměněny fidorkou.

Ladislava Skalová - cvičitelka

Intenzivně zvažujeme pořídit fotopasti

Minulý týden, v pátek, jsem byl na sběrném místě u kostela na Farské louce vyhodit použitý olej na smažení v pet lahvi. Po otevření připraveného zeleného kontejneru jsem se upřímně zhroutil. Tato nádoba byla zcela zaplněna neroztříděným komunálním odpadem, který tam VÚBEC nemá co dělat. Těch případů je bohužel ale čím dál tím víc. V minulém čísle Rudolfovských listů jsme mohli vidět vyfocený kontejner na papír, kde byly vyhozeny boty. Velmi často naše pracovní četa musí vyklízet kontejnery na tříděný odpad a vyhodit celý obsah na směsný komunální. Město do tohoto procesu investuje zbytečně mnoho peněz a ještě ke všemu ničíme víc životní prostředí.

Na návrh právě komise životního prostředí tedy zvažujeme nákup fotopasti. Zařízení, které bude snímat veškerý pohyb u sběrných nádob a poměrně pohodlně dokáže odhalit každého hříšníka. Nejen, že hříšník bude muset uhradit škodu, ale pokud to zákon dovolí, nebál bych se danou fotku hříšníka i zveřejnit.

Zkušenosti z jiných měst jsou po instalaci jenom pozitivní. V městském rozpočtu na tento nákup nejsou předem určené prostředky. Budeme muset hledat, kde na toto jistě prospěšné zařízení ušetříme.

Vít Kavalír

Připomenutí trocha historie z květnových dnů, očima pana Josefa Smrže, nar. 11. 1. 1937.

Můj nejkrásnější zážitek v roce pětáctýřicátém

Již několikrát během svého života jsem se chtěl podělit s někým o zážitek z roku 1945, který se bude zdát malicherný, nevýznamný, běžný, ale pro mne byl a je svým způsobem zvláštní, jedinečný a neopakovatelný. Rozhodl jsem se, když bylo vyhlášeno bakalářské téma „Můj nejkrásnější zážitek v roce pětáctýřicátém“, napsat do Československé televize.

V květnu 1945 mi bylo osm a půl roku. Zážitek, o kterém píšete se udál v jednom dnu a v paměti mi zůstala jen ta jediná dominanta. Okolnosti, které se v ten den u nás v Rudolfově udály, jsem si musel nechat vyprávět od starších pamětníků a přímých aktérů. Já jsem v té době všechny souvislosti nechápal a ani chápat nemohl. Bylo to takto.

V celé naší zemi vrcholilo napětí v souvislosti s blížícím se koncem války. Vrcholila ilegální činnost a boj proti fašistům. Pátého května začalo v Praze povstání. Pod vlivem všech těchto událostí se tento den vypravila neozbrojená delegace revolučního národního výboru, vedená ředitelem měšťanské školy Aloisem Procházkou, vyjednávat s místní německou posádkou, aby upustila od svého záměru vyhodit do povětří okolní muniční sklady, budovu radnice a školy. Po úspěšném jednání se shromáždil početný dav před budovu radnice, která byla vyzdobena obrazy J. V. Stalina a E. Beneše a československou a sovětskou vlajkou. Z okna radnice informoval předseda revolučního národního výboru Alois Procházka shromážděné o podmínkách a závěrech vyjednávání s Němci. Dále vystoupil představitel, do té doby ilegální KSČ, soudruh Jan Pflieger a popsal současnou politickou a vojenskou situaci v našem státě a udílel pokyny, jak je třeba dále postupovat.

Jak dlouho toto shromáždění trvalo, nemohu odhadnout. Snad jen hodinu, možná o něco déle. Pro mne však v závěru této akce nastal ten významný okamžik. Z amplionu, který byl instalován na budově radnice ze školního rozhlasu, se ozvala melodie, při níž všichni lidé strnuli v kamenném pozoru. Někteří s hlavami hrdě vztyčenými, jiní se dívali do země, snad proto, aby skryli slzy, které jim kanuly po tvářích. Někteří plakali hlasitě. Plakali, ale v očích měli radost. Jeden z davu, tehdy 22 letý chlapec – Tonda Vítovců dojetím omdlel.

Já jsem celou věc nechápal a maminky, která stále vedle mne jsem se zeptal, proč ti lidé stojí v pozoru, proč někteří pláč, když hrají tu písničku. Maminka dala prst na ústa a řekla, abych byl tiše a počkal. Když potom píseň dozněla a lidé se rozcházeli, šli jsme také domů. Cestou mi maminka vysvětlila, obvyčejným způsobem, jak jen prostá žena může, že ta píseň, která zněla z amplionu, je Československá státní hymna, která se hraje jen při nejvýznamnějších státních událostech. Vysvětlila mi, jako žádný mi už nemohl lépe vysvětlit, jak vznikla naše státní hymna, kdo napsal text a kdo složil melodii.

Bylo toho jara roku pětáctýřicátého mnoho krásných zážitků, ale tento zůstává natrvalo vryt v mé paměti a nikdy nemůže vymizet. Vždyť jsem poprvé slyšel naši státní hymnu, kterou jsem v předmnichovské republice, kdy mi byly dva roky, ani v době okupace a války nemohl slyšet.

Naše děti poznávají hymnu již v předškolním věku, učí se ji a o ní ve škole. Já jsem ji slyšel poprvé v osmi a půl letech, avšak za takových okolností, které se nedají slovy vyjádřit, ty se musí prožít a zůstávají trvale vryty v paměti. Ještě nyní, po čtyřiceti letech, když si na celou událost vzpomenu, mi běhá mráz po zádech. Bylo to krásné.

Jiří Smrž

Sbohem jedničko

V souvislosti s přechodem linky číslo 1 na trolejbus odjela v sobotu 31. března 2012 krátce před půlnocí z Rudolfova do Českých Budějovic poslední 1. Od příštího dne, tedy neděle ráno, přesně ve 4.38 hodin ji nahradilo číslo 18, které nově končí v zastávce Nádraží a cestující, mířící do centra Českých Budějovic musí přesezat. Je to komplikace především pro studenty gymnázií a středních škol a také zaměstnance státní správy, škol a bank, jakož i jejich klienty z rudolfovska, návštěvníky vyhlášených českobudějovických hospod a flamendry. Mým záměrem však není analyzovat, ani polemizovat, ale zavzpomínat. I když si myslím, že určitý mezník to je, nenastává tato situace v městské dopravě na Rudolfof poprvé.

Shrnutí historie

Pokud bychom to vzali ze široka, z Rudolfova do Budějovic se chodilo nejčastěji pěšky, pokud se pochopitelně někdo nezmohl na kočár nebo později drožku, nebo nejel poštovním dostavníkem. S narůstajícím počtem rudolfovského dělnictva od 2. poloviny 19. století, stále silněji vyvstávala potřeba rychlejší, pohodlnější a modernější dopravy. Různí koncesionáři a zejména představitelé obcí usilovali o výstavbu železnice z Budějovic východním směrem, poprvé již v letech 1864 – 1870 a poté znovu v letech 1894 – 1898, 1904 – 1908 a nakonec ještě v roce 1924. Projekty to byly zajímavé, podle jednoho měla být v Rudolfově stanice i zastávka situovaná mezi Rudolfovem a Adamovem. Dráha by byla elektrifikovaná podobně jako tehdejší Bechyňka a pozdější Lipenka. Tak málem vznikla Třeboňka. Leč nestalo se. A proto nejagilnější lišovští představitelé v roce 1911 zakoupili dva autobusy Laurin & Klement a založili soukromou autobusovou společnost na trase Třeboň – Lišov – České Budějovice. Tyto první autobusy pro 13 osob zastavovaly i v Rudolfově a to před kostelem a později i u staré pošty, která byla tehdy zařízena v krásném rohovém domě nedaleko zámku. Silnice kolem zámku ještě neexistovala, byla dokončena až za 1. republiky, jezdilo se tudíž starou trasou Konzumákem dolů přes Plácek na rozcestí. Přestože tento počín skončil v roce 1914 zrekvírováním vozů pro armádní potřeby, základy k dopravě byly položeny. V roce 1920 byl provoz obnoven a o dva roky později zestátněn. Kapacita autobusu byla však omezena a jízdné drahé, dělnictvo tak do továren na východních předměstích chodilo i nadále zásadně pěšky, bicykl byl vzácností.

Rudolfovské představitelé stav neuspokojoval, a když se nerealizovalo vlakové spojení ani ve dvacátých letech za 1. republiky, usilovali v roce 1927 alespoň o prodloužení tramvajové tratě z Českých Budějovic do Rudolfova. Finanční rozvaha však ukázala, že realizace by byla drahá a neúčelná. A tak se čekalo dalších 20 let.

Vzpomenete si ještě?

Po válce se JČE jako provozovatel a majitel pouliční dráhy v Českých Budějovicích rozhodl přejít na modernější, rychlejší a mobilnější způsob městské dopravy a přebudovat tramvaje kompletně na trolejbusy. Není známo, jak se Rudolfof ocitl v plánech jako nejvzdálenější a k tomu ještě samostatné město, ale pravděpodobně tu byla přízeň tehdejšího ředitele JČE Ing. Buriana. Ale ať už to bylo jakkoli, faktem zůstává, že se jednalo o významný počín, který změnil život obyvatel i samotného Rudolfova.

Trolejbus Vetra – ČKD na rudolfovském kopci v začátcích provozu

Realizace od plánů po výstavbu probíhala poměrně rychle. V lednu 1947 podaly JČE žádost na ministerstvo dopravy v rámci dvouletého plánu a již v říjnu 1948 se uskutečnila revize hotových tras. K zahájení provozu, původně ještě trati B Hlavní nádraží – Rudolfof, došlo 6. srpna 1949 v 10.00 hod. Trasa vedla od budovy hlavní pošty na Senovážném, tehdy Stalinově náměstí, přes Sady, Rudolfovskou ulici na křižovatku před viaduktem, kde zahrnula k nádraží, tam se pak vozy otáčely zpět k viaduktu, a známou trasou na Rudolfof. Při příjezdu na rozcestí byl trolejbus zastaven tehdejším předsedou MNV, který přednesl zdraví a ženy v národních krojích přivítaly ředitele JČE Buriana chlebem a solí a také slivovici. Éra trolejbusové dopravy začala.

Trolejbus Škoda 9 – Tr v prototypovém modrozlutém nátěru stojí na výstupní stanici konečné, před vchodem do kostela (nástupní byla na dnešní výstupní). Za ním se tyčí původní štít rudolfovské fary.

Teprve v následujících letech se trasa B přesunula do Lanovky (1952) a nakonec se sloučila s trasou A (1959) a vznikla linka číslo 1, která pak jezdila z Rudolfova až do Čtyř Dvorů. V té době vedla trať jedničky centrem města na zastávku U Černé věže, což vydrželo krátce i v éře autobusů. Některé trolejbusy měly problémy s adhezí a trolejovou námrazou v rudolfovském kopci, a tak se nezdálo, že prostě nedojely a uvízly pod radnicí. Pro řešení podobných i jiných situací byla v Rudolfově na rozcestí zřízena manipulační obrátová smyčka.

Éra trolejbusů do Rudolfova trvala necelých 20 let, poslední odjel z Rudolfova 24. 3. 1968, trolejové dráty se však odstraňovaly ještě na začátku let sedmdesátých. Francouzské Vetry, české Škody Tr 7 až 9 i šestikolové, u personálu neoblíbené Tatry, nahradily kulaté autobusy Škoda 706 RTO. Zpočátku jezdily ještě s průvodčími, později byly rekonstruovány na samoobslužné. Dobu samoobslužných pokladniček u řidiče máme však všichni spojenou zejména s třídvéřovými autobusy Karosa ŠM 11 s typickým podmračeným čelem a velkým S na levé straně. Tyto vozy také zahajovaly jednu důležitou změnu na Rudolfově. Od 1. listopadu 1979 došlo k rozdělení linky č. 1 na dvě konečné, a to Rudolfof I a II, později Kostel a Na Americe. S dalším typem autobusu, pořádně hranatou Karosou B 731, s dvěma otvíracími se ven, jsme si museli všichni zvykat na mechanické odbavení předem zakoupených jízdenek ve značkovacích strojích na madlech. A pak přišly kloubáky, nejprve v roce 1980 vínové maďarské Ikarusy, přezdívané lednička nebo čabajka, což asi nepotřebuje komentář, a po nich tradiční české Karosy, jezdící v různých modifikacích dodnes. Zhruba od roku 1998 vítězí ve vozovém parku DP České Budějovice nízkopodlažní vozy různých značek a typů. Zajímavostí je, že kapacitu kloubových vozů nahrazovaly v 60. letech autobusové přívěsy, zavěšované jak za trolejbusy, tak později autobusy RTO. Ranní a odpolední špička byla obsluhována s přívěsy i na Rudolfof, perštátský kopec však brzy provoz natolik vyškolicil, že byla dopravní technologie rychle přehodnocena a vlekly přeřazeny na jiné linky, než došlo k jejich úplnému vyřazení.

Od roku 1985 se v souvislosti s JETE začalo v Českých Budějovicích znovu uvažovat o trolejbasech. Projektová dokumentace dokončená v roce 1987 zahrnovala i znovuzavedení trolejbusů do Rudolfova. S výstavbou linek do vzdálenějších míst se však počítalo později, přednost mělo vnitřní město. V první dokončení na straně 11

polovině 90. let vyplynulo z jednání zástupců Rudolfova se zástupci DP, že pro moderní a bezpečný trolejbusový provoz nevyhovují současné rudolfovské točny. O přeložení točny kolem kostela do prostoru Farské louky se jednalo v letech 1991 a 1992 v souvislosti s urbanistickou studií nového centra města, horší byla situace u točny Na Americe. Zástupci DP by byli ochotni se se situací smířit, ale považovali ji za velice problematickou. Skutečným důvodem proč nebyla stavba zahájena, byly však spíše důvody finanční a také rychlá změna majetkových vztahů a změna strategických priorit v polovině 90. let. Takže když došlo k dokončení trolejbusové tratě do Suchého Vrbného v roce 1995 s odbočující koncovkou troleje u viaduktu, bylo jasné, že na vzdálený a samostatný Rudolfov už se dráty nedostanou. K poslednímu vyjednávání došlo v letech 2006 – 2009 v souvislosti se záměrem Českých Budějovic a DP prodloužit trolejbus až na konečnou v Novém Vráte z prostředků evropských fondů. Případné prodloužení do Rudolfova už se počítalo v řádech desítek milionů jako vklad města Rudolfova.

Otázkou je, zda se tímto zatím posledním intermezem a následující ztrátou linky č. 1 zkomplikovalo Rudolfovu zajištění hromadné dopravy. Můj osobní názor při zvážení všech pro a proti je, že nikoli.

Realizace výstavby trolejbusové trati č. 1 k novovrátecké pile v roce 2010 se nakonec z důvodu neobdržení dotace EU neuskutečnila. Tím padlo i rozhodnutí, zda podpořit vznik přestupního terminálu U pily pro menší autobusy do Rudolfova a okolí, či zainvestovat téměř 20 milionů z rudolfovského rozpočtu do spoluúčasti na dotaci EU pro prodloužení trolejbusové tratě až do Rudolfova. Dále odpadlo řešení robustní trolejbusové točny v prostoru Farské louky za kostelem, která by svými parametry a technickým řešením zatížila vznik rudolfovského centra na stejném místě. Tento prostor je stále nejcenějším územím v Rudolfově a zaslouží si proto maximálně citlivý přístup. Jak by to asi dopadlo, můžeme vidět na náměstí v Suchém Vrbném před obchodním domem Albert. Tedy, říká se tomu náměstí, ale hlavní funkce je dopravní a parkovací, nikoli střetávací. Řešení by navíc vyžadovalo výkonnější trolejbusy a vyřešení točny Na Americe. Stěží by se prodloužila linka MHD do obce Hlincová Hora, což se stalo 13. 12. 2009.

A tak navrhuji chápat i výsledek poslední změny. Pokud nevýhodu změněme na přednost, ztráta jedničky, která Rudolfov provázela posledních 52 let a vyvolává tudíž až pocity nostalgie, může být ve skutečnosti ziskem.

Vratislav Klabouch

prameny: 100 let městské dopravy v Českých Budějovicích,

Rudolfov – historie a současnost,

420 let města Lišova, vzpomínky vlastní a prarodičů Josefa a Anny

Šeflových, řidiče a průvodčí budějovické dopravy

BEZPEČNĚ NA HŘIŠTI I NA SILNICI

Projekt byl určen pro děti 1. až 5. třídy, které navštěvují školní družinu. Na jednotlivých stanovištích si děti zopakovaly správné chování chodce, dozvěděly se, jak se má chovat cyklista a jak by měl být na jízdu vybaven. Opakovaly si dopravní značky a poznávaly nejrůznější situace, které mohou v silničním provozu nastat. Svou šikovnost si otestovaly děti v „JÍZDĚ ZRUČNOSTI“ na kole i koloběžce. Prevence je vždy lepší než napravování škod.

Školní družina

Radnice v novém

Po necelých třech letech, kdy jsme nedobrovolně museli opustit starou a tradiční radnici na rohu Hornické a Třeboňské ulice, jsme opět ve vlastních, městských prostorech. V bývalých vojenských areálech, v areálu Záměcku, v podkroví stávajícího objektu, vznikla zbrusu nová radnice města. Na opravu téměř zcela zničených prostor bylo potřeba necelých třináct milionů korun, s tím, že největší část potřebných peněz jsme obdrželi z dotace ministerstva pro místní rozvoj na revitalizaci bývalých vojenských areálů. Osm milionů byla nejvyšší možná dotace, kterou MMR v tomto dotačním programu mohlo vyplatit a nám se v loňském roce tuto dotaci podařili získat.

Na první pohled se může zdát, že jsme se přestěhovali do stísněnějších prostorů, pro bezbariérovost chybí výtah. V azylu na poště jsme byli moc rádi, ale nyní jsme už konečně opět ve vlastním. Ušetříme tím sto sedmdesát tisíc ročně na nájemném a to není málo.

Věřím, že všem našim obyvatelům a i všem ostatním, se tyto nové, moderní a důstojné prostory budou moc líbit a budou nás rádi navštěvovat.

Vít Kavalír, starosta města

AUTOOPRAVNA

- Opravy karosérií • Prodej náhradních dílů
- Svařování plastů • Oleje • Brzdy
- Výfuky • Tlumiče • Kapaliny
- Příprava a provedení STK a ME

LIBOR AMBROŽ

Mlýnské údolí 242/8
Rudolfov
MOBIL: 603 322 080

PRODEJNA ŽIVÝCH RYB

Rudolfov, Pod Zámek 574/21

K prodeji běžné druhy sladkovodních ryb.
Možnost zabíjení, oškrábání a vykuchání zakoupených ryb.

Provozní doba: pondělí - pátek 13.00 - 17.00

sobota 9.00 - 11.00

neděle zavřeno

Rádi vás obsloužíme po předchozí dohodě i mimo pracovní dobu.

Kontakt: Dana Chruňáková - tel: 602 224 853

Upozornění pro občany Rudolfova

Městská knihovna Rudolfov
Hornické muzeum Rudolfov
nové telefonní číslo

773 184 510

Zveme vás na setkání

s **biotronikem Tomášem Pfeifferem**

Ne 13. 5. a 10. 6. od 15:00 hodin, CLARION
CONGRESS HOTEL, Pražská tř. 14, Č. Budějovice.
Zajímá vás, proč se dějí události v životě právě tak,
jak se dějí a ne jinak?

Je ve všem řád a zákonitost nebo je vše jen náhoda?

Vstupné je dobrovolné.

Na závěr přednášek proběhne biotronické působení
formou rozloučení.

www.dub.cz

Vážení přátelé,
dovoluji si vás pozvat na autogramiádu mé knihy
**"Z vodnických splavů Jižních
Čech",**
která se bude konat ve **čtvrtek**
24. května 2012
v Městské knihovně v
Rudolfově od 17 hodin
Na vaši návštěvu se těší
Vladimír Janda, autor knihy.
Jako hudební doprovod
vystoupí žáci kytarového kurzu.

- Noviny rudolfovské radnice. ■ Vycházejí jednou za dva měsíce zdarma. ■ Vydává Město Rudolfov, Hornická 11/1, IČ 00245381. ■
- Povoleno MK ČR podle § 7 zákona č. 46/2000 Sb., dne 15. 11. 2006, ev. číslo E 17140. ■
- Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu rudolfovskelisty@rudolfov.cz nebo doručte do Městské knihovny Rudolfov, Adamovská 13, popř. na sekretariát MěÚ Rudolfov, Hornická 11/1, 373 71 Rudolfov. ■ Náklad 1050 výtisků. ■
- Pravidla pro publikování příspěvků, ceník inzerce a archiv novin najdete na www.mestorudolfov.cz ■
- Vedoucí redaktorka a grafická úprava Zdeňka Švejdvá. ■ Toto číslo dáno do tisku 15. 5. 2012. ■ Uzávěrka dalšího čísla je 13. 7. 2012. ■